

SPYŚ.

CZETWERTYJ DESIATOK.

- No. 1. Czy ja w łuzi ne kałyna buła? Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky.
- „ 2. Oj! Czumacze, Czumacze! żyt'tia twoje sobacze. Piśnia Czumačka z pid Brusilowa.
- „ 3. Oj! koniu mój, koniu woroneńkij. Piśnia Hulačka z pid Ekaterynosławi.
- „ 4. Didu, didu! ta, w łuh po kałynu! Piśnia kosačka, z pid Konstantynohrada.
- „ 5. Horeż meni, hore, neszczalywa dołe. Dumka z Podola, z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
- „ 6. Posijałam jaru rutu meży berehamy. Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky.
- „ 7. Posijałam jaru rutu meży berehamy. Dumka z Podola.
- „ 8. Kukała Zuzula od kałynoczky. Piśnia z Ukrainy.
- „ 9. A ja tebe proszu myła, szczo byś mene ty lubyla. Dwojnaja Piśnia z Podola.
- „ 10a Żuryła sia Popadia swojeju bidoju. Piśnia z pid Kremńeczuh.
- „ 10b Za żuryłaś' Popadia swojeju bido u. Piśnia z Ukrainy.

Persza Sotnia.

Czetwerty Desiatok.

No. 1.

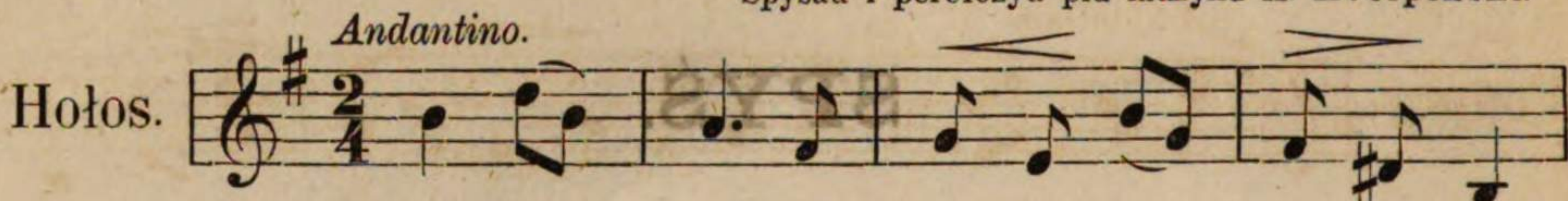
„Czy ja w łuzi ne kałyna buła?”

Dumka z Ukrainy

(z pid Machniwky.)

Hołos spiwala W. Jazwińska.

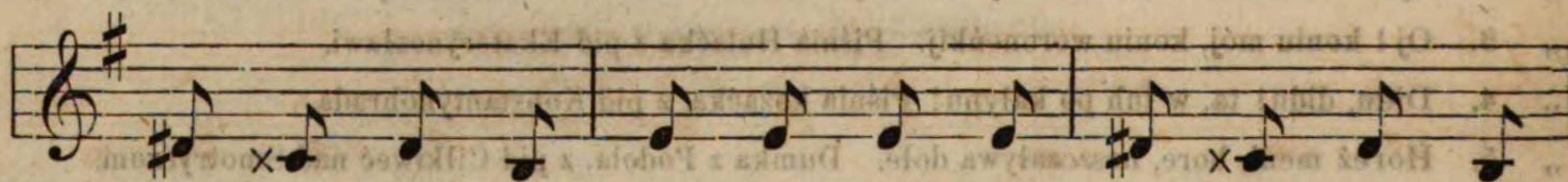
Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Czy ja w łuzi ne ka-ly-na bu-ła?

Czy ja w łuzi ne czer-wo-na bu-ła? Wzia-ły me-ne,

po-ła-ma-ły i w pu-cze-czki po-wia-za-ły;

ta-ka do-la moja! hir-ka do-la moja!...

Czy ja w poli ne pszenycia buła?
 Czy ja w poli ne hustaja buła?
 Wziały mene, ta-j pożały,
 I w snipoczky powiazały;
 Taka dola moja!
 Hirka dola moja!...

Czy ja w stepu ne trawycia buła?
 Czy ja w stepu ne zełena buła?
 Wziały mene pokosyły,
 I w kopyci położyły;
 Taka dola moja!
 Hirka dola moja!...

Czy ja w bat'ka ne dytyna buła?
 Czy ja w bat'ka ne kochana buła?
 Wziały mene powińczały,
 I świt myni zawiazały; ...
 Taka dola moja!
 Hirka dola moja!...

Czy ne buło riczeńky utopyt'sia myni?
 Czy ne buło kraszczoho ulubyt'sia myni?
 Buły riczky, — pozsychały;
 Buły kraszczi, — powmirały;
 Taka dola moja!
 Hirka dola moja!...

Podobnyi słowa u Kulisza w Zapyskach o Jużnoj Rusi
 T. II. Str. 243.

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 1.

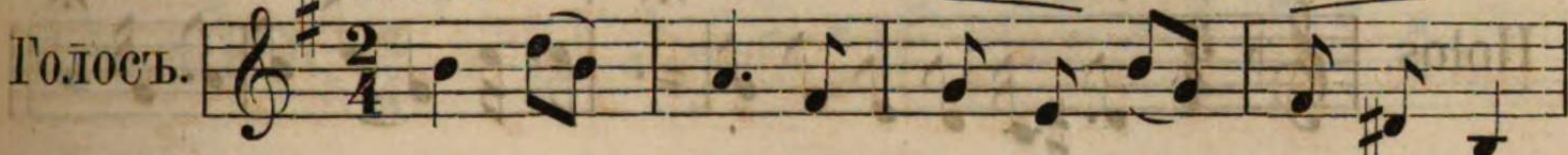
„Чи я въ лузі не калина була?“

Думка зъ України

(зъ підъ Махнівки.)

Голосъ співала В. Язвїнська.

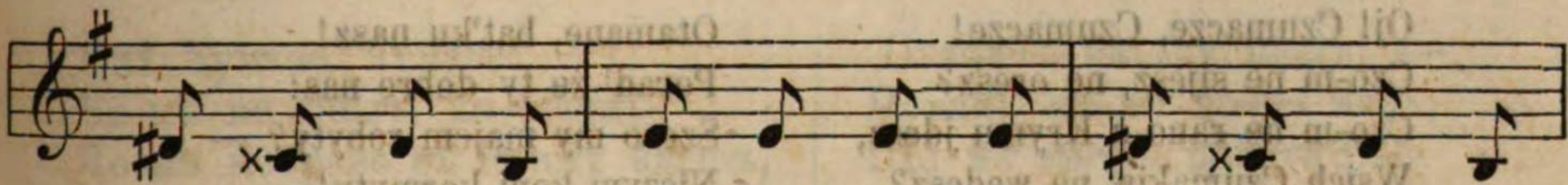
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Andantino.

Чи я въ лузі не ка - ли - на бу - ла?

Чи я въ лузі не чер - во - на бу - ла? Взя - ли ме - не

по - ла - ма - ли і въ пу - че - чкі по - вя - за - ли;..

*Tempo 1mo.**ritard.*

та - ка до - ля мо - я! гір - ка до - ля мо - я!..

Чи я въ полі не пшениця була?

Чи я въ полі не густая була?

Взяли мене, та-й пожали,

І въ сніпочки повязали;

Така доля моя!

Гірка доля моя!...

Чи я въ степу не травиця була?

Чи я въ степу не зелена була?

Взяли мене покосили,

І въ копиці положили;

Така доля моя!

Гірка доля моя!...

Чи я въ батька не дитина була?

Чи я въ батька не кохана була?

Взяли міні повинчали,

І світъ мене завязали;...

Така доля моя!

Гірка доля моя!...

Чи не було річеньки утопиться міні?

Чи не було кращого улюбитися міні?

Були річки, — позсихали;

Були краці, — повмирали;

Така доля моя!

Гірка доля моя!

Подобні слова у Куліша въ Запискахъ о Южной Русі

Т. II. Стр. 243.

Persza Sotnia.

Czetwerty Desiatok.

No. 2.

„Oj! Czumacze, Czumacze!”

Piśnia Czumačka

(z pid Brusyłowa.)

Hołos spiwaŭ Jul. Czajkowski.

Moderato.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku Ant. Kocipiński.

Hołos.

Oj! Czumacze, Czuma - cze! Oj! Czu - ma - cze, Czuma - cze!

żył'tja two - je so - ba - cze . . . żył'-tja two - je so - ba - cze!

Oj! Czumacze, Czumacze!
 Czo-m ne sijesz, ne oresz?
 Czo-m ne rano z Krymu jdesz,
 Wsich Czumakiw ne wedesz? . . .

Oj! ja siju i oru, —
 Oj! ja siju i oru, —
 Oj! ja rano z Krymu jdu,
 Wsich Czumakiw ja wedu!

Tilko ne ma jidnoho,
 Brata moho ridnioho;
 Win ostausia u Krymu,
 Braty soli na wahu. —

Zrobyła sia pryczyna,
 Sil hołowku prybyła;
 Szukaŭ joho, ne najszou,
 Zabraŭ woły, ta-j piszou! . .

Otamane, bat'ku nasz!
 Porad' że ty dobre nas:
 Szczu my majem robyty? —
 Niczym koni kormyty! —

Kosit chłopci łobodu,
 Prywykajte na bidu;
 Kosit chłopci otawu,
 Pasit koni na sławu! . .

Kosit chłopci mitłyciu,
 Nakrywajte pszenyciu;
 Kosit chłopci osoku,
 Pasit koni do smaku! . . .

Kosit chłopci ta owes,
 Ta pojdemo u Ades;
 A w Adesach ridna mat',
 Ne daś' że nam zahybat'! . . .

Podobnyi słowa u Szejkowskoho. Str. 56.

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 2.

„Ой! Чумаче, Чумаче!“

Пісня Чумацька

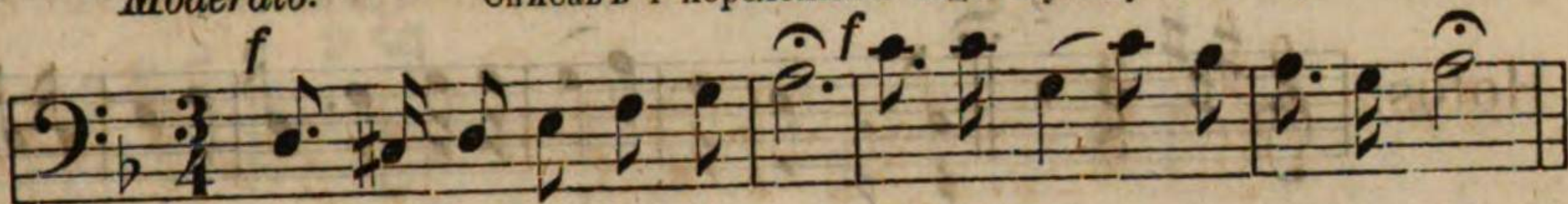
(зъ підъ Брусилова.)

Голосъ співавъ Ю. Чайковскій.

Moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Голосъ.

Ой! Чу-ма-че, Чу-ма-че! Ой! Чу-ма - че! Чу-ма-че!

più lento.

жить-тя тво - е со-ба-че..., жить-тя тво - е со-ба-че!

Ой! Чумаче, Чумаче!

Чо-мъ не сієшъ, не орєшъ?

Чо-мъ не рано съ Криму йдєшъ,

Всїхъ Чумакивъ не ведєшъ?

Ой! я сію і ору, —

Ой! я сію і ору, —

Ой! я рано съ Криму йду,

Всїхъ Чумакивъ я веду!

Тїлко не ма ідного,

Брата мого рідного;

Вїнъ zostався у Криму,

Брати солі на вагу. —

Зробила ся причина,

Сіль голювку прибила;

Шукавъ ёго, не найшовъ,

Забравъ воли, та-й пішовъ!...

„Отамане, батьку нашъ! —

Порадь же ти добре насъ;

Що ми маємъ робити? —

Нїчимъ коні кормити! —

— Косить хлюпці лободу,

Привикайте на бїду;

Косить хлюпці отаву,

Пасить коні на славу!...

Косить хлюпці мїтлицю;

Накривайте пшеницю;

Косить хлюпці осоку,

Пасить коні до смаку!...

Косить хлюпці, та овєсь,

Та поїдемо у Адєсь;

А вь Адєсахъ рідна мать

Не дасть же намъ загигать!...

Подобніє слова у Шейковскаго. Стр. 58.

Persza Sotnia.

Czetwerty Desiatok.

No. 3.

„Oj! koniu mij! koniu woroneńkij.“

Piśnia Hulacka

(z pid Ekaterinosława.)

Hołos spiwaŭ Torbanista.

Tempo Mazurka.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Oj! koniu mi-j! koniu wo-ro-neńkij! Oj! czoho ty

stojisz na stajni smutneńkij? Oj! czoho ty stojisz na stajni smu-

tneń - kij? Oj! ko-niu mi - j! ko-niu wo - ro - neń - kij!

— Toho ja smutneńkij, szczo ty mołodeńkij,
 Szczo ty rano wstawajesz, mene napowajesz;
 Mene napowajesz, woźmesz osidlajesz,
 Kudy pohlaniesz, tudy pohaniajesz.

Nihde toho szynku, nihde ne mynajesz,
 Mene woronoho k-stôpu prypynajesz;
 Ja syruju zemlu po pojas wyb'ju,
 Doky tebe pane, z toho szynku wyzvu.

Oj daj myni sina, po sami kolina;

Oj daj myni wody, po sami powody;

Oj daj myni moczy,*) po karyji oczi —

Tohdi hulaj pane, do samoji piunoczi! —

Podobnyi słowa w Zborniku Żegota Pauli.
 Cz. II. Str. 81.

*) Moczy, znaczy mocy, syły.

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 3.

„Ой! коню мій! коню вороненькій!“

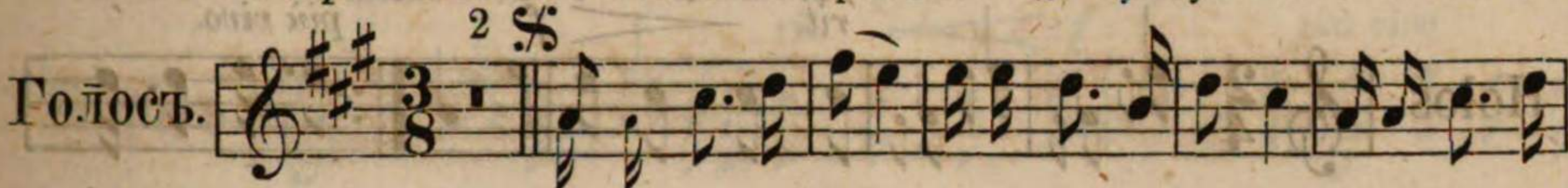
Пісня Гуляцька

(зъ підъ Екатеринослава.)

Голосъ співавъ Торбаніста.

Тетро Мазурка.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Ой! ко-ню мій! Коню вороненькій! Ой! чо-го ти

стойішъ на стайні смутненькій? Ой! чо-го ти стойішъ на стайні сму-

тнень-кій? Ой! ко-ню мі-й! ко-ню во-ро-нень-кій!

— Того я смутненькій, що ти молоденькій,
 Що ти рано вставаєшъ, мене наповляєшъ,
 Мене наповляєшъ, возьмешъ осідлаєшъ,
 Куди поглянешъ, туди поганяєшъ.

Нігде того шинку, нігде не минаєшъ,
 Мене вороного къ-стовпу припинаєшъ;
 Я сирую землю по поясъ вибью,
 Доки тебе пане, зъ того шинку визву.

Ой дай мині сіна, по самі коліна;
 Ой дай мині води, по самі поводи;
 Ой дай мині мочи, *) по кариі очі —
 Тогді гуляй пане, до самої півночі! —

Подобні слова въ Зборніку Жегота Паулі.
 Ч. II. Стр. 81.

*) Мочи, означає: сили.

Persza Sotnia.

Czetwerty Desiatok.

No. 4.

„Didu, didu, ta, w łuh po kałynu!“

Piśnia Kozacka

(z pid Konstantynohrada.)

Hołos spiwaŭ Hryh. Iw. Popow.

*Moderato.*Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.
rit. f più vivo.

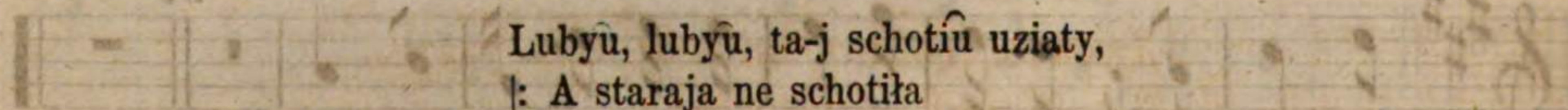
Hołos.

Di-du! di-du! ta w łuh po ka-ly-nu! Lubyŭ kozak

diw-czy-noń-ku jak ma-ty de-ty-nu. ty-nu.

Lubyŭ, lubyŭ, ta-j schotiŭ uziaty,
|: A staraja ne schotiła
Za joho widdaty. :|

Staryj schotiŭ, stara ne schotiła;

|: Staryj staru ta kułakom —

Stara-j poletiała. :|

Ot tak tobi, wraża baba, szczob ne workotiła;

|: A szczo-b moju hołowońku

Ta-j ne stukotiła. :|

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 4.

„Діду! діду! та, вѣ лугъ по каліну!“

X Пісня Козацька
(зъ підъ Константинограда.)

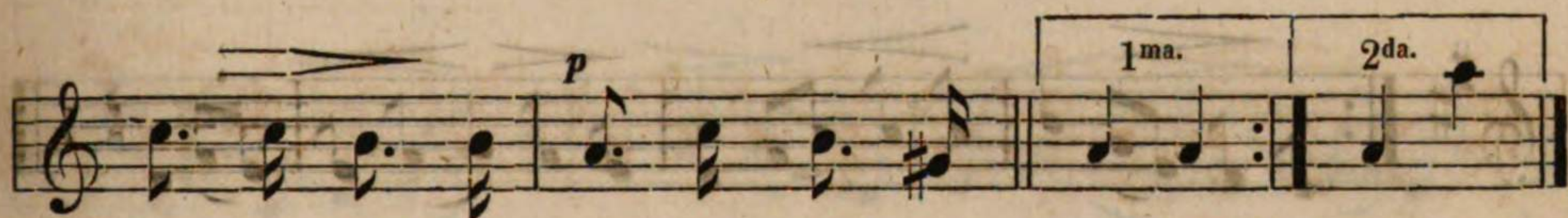
Голосъ співавъ Григорій Іван. Поповъ.

Moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.
rit. f più vivo.

Ді-ду! ді-ду! та, вѣ лугъ по-ка-лі-ну! Любивъ козакъ

дів - чи - нонь - ку якъ ма - ти ди - ти - ну. ти - ну.

Любивъ, любивъ, та-й схотівъ узяти,
|: А старая не схотіла
За ёго віддати. :|

Старий схотівъ, стара не схотіла;
|: Старий стару та кулакомъ —
Стара-й полетіла. :|

Отъ такъ тобі, вража баба, щобъ не воркотіла;
|: А що-бъ мою головоньку
Та-й не стукотіла. :|

Persza Sotnia.

Czetwerty Desiatok.

No. 5.

„Hore-ż meni, hore!“

Dumka z Podola

(z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.)

Hołos spiwaŭ M. Czaczkowski.

Andante.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Ho-reż me-ni, ho - re! ne-szcza-sły-wa do - łe;

wy o - ra - ła bidna wdo - wa myśłoń - ka - my po - łe.

Czornymy oczyma, ta-j zawołoczyła,

|: Drybneńkimy ślozońkami wse pole zrosyła.:|

Wrodyło sia żyto, trawa zelenaja;

|: Czy to, Boże, twoja wola szczo ja nieszczasnaja?:|

Szczoz-ż ja tomu wynna, szczo ja wrodyłasja;

|: Czy mia nebo pokarało, szczo ja wlubyłasja?:|

Płaczu-ż, bo ja płaczu, płaczu w deń i w noci,

|: Wypłakałam w złyj nedoli, swoji czorni occhi.:|

Płaczu-ż, bo ja płaczu, szczo deń, szczo hodyna;

|: Koho-ż bo ja wirne lublu, toho tutky nyma.:|

Idy sobi, dołe, — idy, widczepysja,

|: A za mnoju syrotoju, ta-j ne wołoczysja.:|

Chocz ja sobi pidu, chocz ja utoplusia,

|: Jak ty pryjdziesz wodu braty, taki uczeplusia.:|

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 5.

„Горе-жъ мені, горе!“

Думка зъ Подоля

(зъ підъ Цілківцеъ надъ Смотричомъ.)

Голосъ співавъ М. Чачковскій.

Andante.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Голосъ.

Горежъ ме-ні, го - ре! не-ща - слі-ва до - ле;

ви - о - ра - ла бі-дна вдо - ва мислѣнька - ми по - ле.

Чорними очима та-й заволочила,

: Дрибненькіми слѣзоньками все поле зросила. :

Вродило ся жито, трава зелена,

: Чи то, Боже, твоя воля що я нещасная? :

Що-жъ я тому винна, що я вродилася;

: Чи мя небо покарало, що я влюбилася? :

Плачу-жъ, бо я плачу, плачу въ день і въ ночі,

: Виплакаламъ въ злій недолі, свої чорні очі. :

Плачу-жъ, бо я плачу, що день, що година,

: Кого-жъ бо я вірне люблю, того тутки нима! :

Іди собі, доле, — іди, відчепися,

: А за мною сиротою, та-й не волючися. :

Хочъ я собі піду, хочъ я утоплюся,

: Якъ ти прийдешь воду брати, такі учеплюся. :

Persza Sotnia.

Czetwerty Desiatok.

No. 6.

„Posijałam jaru rutu.“

Dumka z Ukrainy

(z pid Machniwky.)

Hołos spiwala W. Jazwińska.

Andante.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Po - si - ja - łam ja - ru ru - tu me - ży
 По - ci - я - ламъ я - ру ру - ту ме - жи

be - re - hamy.
 бе - ре - гами.

Oj! jak tia - żko me - ni ży - ty
 Ой! якъ тя - жко ме - ні жити

me - - ży wo - ro - ha - my. ha - my!
 ме - - жи во - ро - га - ми. га - ми!

Szczoz ja maju ta-j bidneńka z nymy uczynyty?

|: Kohoz bo ja wirne lublu, z tym ne dajut' żyty. :|

A wże-ż moja ruta kruta bereżeńki pore;

|: A wże-ż moji worożenki po pid boki kołe. |:

Oj! piduż ja ruty kruty werchy pozrywaju;

|: Worozenky spaty lazut', ja sy pohulaju. :|

Ne stij myłyj kraj woritec ta idy do chaty,

|: Majemo my susidońki, szczo wmijut' brechaty. :|

Kołom, kołom, po nad wodoju, tam steženki wjut'sia,

|: Czasom dusza ne wynnaja, ludy nabreszut'sia. :|

Nechaj breszut', nechaj breszut', tak jak rozumijut',

|: Pryjde taja hodynońka — wony ponemijut'. :|

Skrypływyji woritońka, — ne možu zaperty,

|: Koho lublu, — ne zabudu do samoji smerty. |

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 7.

Посілямъ руту круту.

Думка зъ Подоля.

Голосъ зъ Зборніку Вацьлава зъ Олєска.

Andantino.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Ро - сі - - ја - лам ру - ту kru - tu
По - сі - - я - ламъ ру - ту кру - ту

ме - жу be - ре - ха - - му; ої! як тіа - жко
ме - жи бе - ре - га - - ми; ой! якъ тя - жко

ме - ні жу - ту ме - жу во - ро - ха - му!
ме - ні жи - ти ме - жи во - ро - га - ми.

Що-жъ я маю та-й бідненька зъ ними учинити?

|: Кого-жъ бо я вірне люблю, съ тимъ не дають жити. :|

А вже-жъ моя рута крута береженьки поре;

|: А вже-жъ мої вороженькі по підъ боки коле. :|

Ой! підужъ я руті круті верхи позриваю;

|: Вороженьки спати ляжуть; я си погуляю. :|

Не стій милий край ворітець, та іди до хати,

|: Маємо ми сусідонькі, що вміють брехати. :|

Коломъ, коломъ, по надъ водою, тамъ стеженькі вьються;

|: Часомъ душа не винная, люди набрешуться. :|

Нехай брешуть, нехай брешуть, такъ якъ розуміють,

|: Прийде тая годинонька, вони понеміють. :|

Скрипливийі ворітонька, не могу заперти;

|: Кого люблю, не забуду до самої смерти. :|

Persza Sotnia.

Czetwerty Desiatok.

No. 8.

„Kukała Zuzula od kałynoczky.“

Piśnia z Ukrainy.

Hołos z Rukopysi M. Wyhorniückoho.

Allegretto.

Perełožyŭ pid muzyku A. Kocypiński.

Hołos.

Ku - ka - ła Zu - zu - ła od ka - ły - no - czky;
 ji - cha - ły żo - wni - ry z U - kra - i - no - czky;
 ji - cha - ły żo - wni - ry z U - kra - i - no - czky.

To w biłych, to w czornych, to wkoroteńkych,
 |: A to wse na koniach na woroneńkych. :|

W nedilu rano, stało świtaty,
 |: Stały sia żowniry kwartyruwaty. :|

Hospodar z chaty, żownir do chaty,
 |: Staŭ żownir hosposiu rewidowaty. :|

Czo-m w tebe, hosposiu, usta sołodki?
 |: „To wid medoczku, mij żowniroczku.“ :|

Czo-m w tebe, hosposiu, oczky czorneńki?
 |: „To wid noczeńky, mij ty myleńky.“ :|

Dywyt'sia gospodar, ta-j szczelynoju,
 |: Szczo robyt' żownir z hospodynioju. :| . . .

Dywyt'sia, dywyt'sia, ta wse karbuje;
 |: Na swoju żinku druczok hotuje. :|

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 8.

„Кукала Зузуля одъ калиночки.“

Пісня зъ України.

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорніцького.

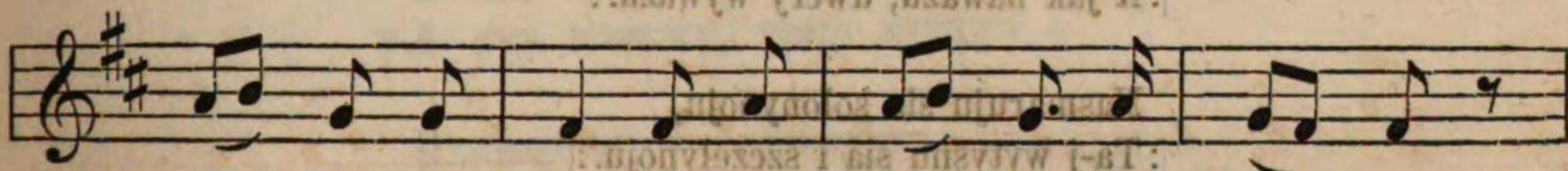
Allegretto.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Ку-ка - ла Зу - зу - ля одъ ка - ли - но - чки;

йі - ха - ли жо - вні-ри зъ У - кра - і - но - чки;

йі - ха - ли жо - вні-ри зъ У - кра - і - но - чки.

То въ білихъ, то въ чорнихъ, то въ коротенькихъ,
: А то все на коняхъ на вороненькихъ. :|

Въ неділю рано стало світати,
: Стали ся жовніри квартирувати. :|

Господаръ зъ хати, жовніръ до хати;
: Ставъ жовніръ госпосю ревідовати. :|

Чо-мъ въ тебе, госпосю, уста солідкі?
: „То відъ медочку, мій жовнірочку.“ :|

Чо-мъ въ тебе, госпосю, очки чорненькі?
: „То відъ ноченьки, мій ти миленький.“ :|

Дивится господаръ та-й щелиною,
: Що робить жовніръ зъ господинію. :|

Дивится, дивится, та все карбує;
: На свою жінку дручокъ готує. :|

Mużu mij, mużu mij, newirnyczeńku,
|: Czo-m ty ne wirysz momu serdeńku?:|

Czo-m to ne można požartuwaty,
|: Czuzoho łyczeńka pocihuwaty.:|

Kupyz myni, mużu; klucz, kołodoczku,
|: Ta zamkny mene w komiroczku.:|

A jak ja schoczū chłopciw lubyty,
|: Budut sia twoi zamky łomyty.:|

A jak ja schoczū, wiknom wyskoczū;
|: A jak naważū, dwery wyważū.:|

Nasmaruju sia sołonynoju,
|: Ta-j wytysnu sia i szczelynoju.:|

Kupyz myni mużu sribnyj dzwinoczok,
|: Powisy myni za pojasoczok.:|

Ta hde sia ruszu, dzwonyty muszu:
|: Bam, bim, bam; dzień, dzień, dzień, za twoju duszu.:|

Podobny słowa w Zborniku Waćława
z Oleska, Str. 431.

Мужу мій, мужу мій, невірниченьку,
: Чо-мъ ти не віришъ мому серденьку? :

Чо-мъ то не можна пожартувати,
: Чужого личенька поцілувати. :

Купижъ міні, мужу, ключъ, колодочку,
: Та замкни мене въ комірочку. :

А якъ я схочу хлопцівъ любити,
: Будуть ся твої замки ломити. :

А якъ я схочу, вікномъ вискочу;
: А якъ наважу, двері виважу. :

Насмарую ся солониною,
: Та-й витисну ся і щелиною. :

Купижъ міні, мужу, срібний дзвіночокъ,
: Повіси міні за поясочокъ. :

Та где ся рушу, дзвонити мушу:
: Бамъ, бімъ, бамъ; дзень, дзень, дзень, за твою душу. :

Подобні слова въ Зборніку Вацьлава
зъ Олеска. Стр. 431.

Persza Sotnia.

Cztery Desiatok.

No. 9.

„A ja tebe proszu myła!“

Dwojnaja piśnia

(z Podola.)

Hołos z Rukopysy M. Wyhorniickoho.

Allegro moderato.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

f

A ja te - be pro - szu my - ła,

p

szczobyś me - ne ty lu - by - ła; bo ja te - be

f

wir - no lu - blu, jak ne wo - źmu, .. to sia zhu - blu!

Diwczyna.

Widczepysia napasnyku,
 Majesz ty toho bez liku,
 :Kotru baczysz, tuju lubysz,
 Ne ja tebe, sam sia zhubysz.:

Chłopeć.

Ne psuj, diwczyna, szczaśtja moho,
 Bo szczo-ż tobi pryjde z toho?
 :Choć ne lubyj — treba żyty;
 Choć ne myłyj — tra terpity!:

Diwczyna.

Nadaremne mene nudysz;
 Rozumijesz szczo mia zdurysz;
 :Ne takich ja mudrych znała,
 Taki-m sia zwesty ne dała.:

Chłopeć.

Ty krasoto, ty bohynie!
 Skaży szczyru prawdu myni!
 :Choć-bym hroszi maŭ stratyty,
 No tebe choczū distaty.:

Diwczyna.

Bałamute wsioho świta,
 Pozbawyŭ-byś myni wika;
 :Chociesz mene rozkochaty,
 Potom z mene sia śmijaty.:

Chłopeć.

Choć ja pidu meży druhy,
 Ne pozbawlu z sercia tuhy;
 :Choć-bym rad tia ne kochaty,
 Trudno serciu rozkazaty.:

Podobnyi słowa w Zborniku Waćława
 z Oleska. Str. 250.

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 9.

„А я тебе прошу мила!“

Двойная пісьня

(зъ Подоля.)

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорницького.

Allegro moderato.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

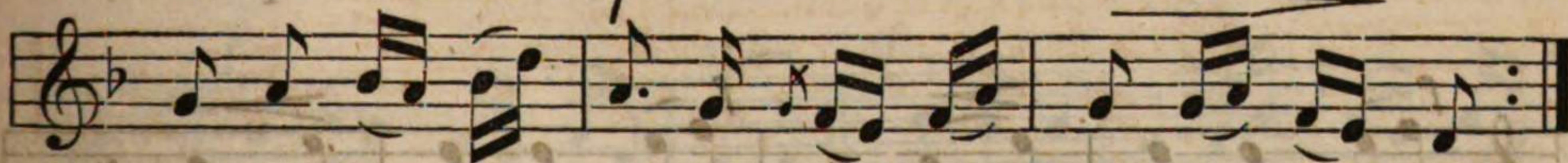
Голосъ.

А я - те - бе про - шу, ми - ла,

що-бись ме - не ти лю - би - ла; бо я те - бе

вір-но лю - блю, якъ не во - зьму, .. то ся згу - блю.

Дівчина.

Відчепися, напаснику,

Маєшъ ти того безъ ліку,

: Котру бачишъ, тую любишъ,

Не я тебе, самъ ся згубишъ. :

Хлопець.

Не псуй, дивча, щастя мого,

Бо що-жъ тобі прийде зъ того?

: Хоць не любий — треба жити;

Хоць не милий — тра терпіти! :

Дівчина.

Надаремне мене нудишъ;

Розумієшъ що мя здуришъ;

: Не такихъ я мудрихъ знала,

Такі-мъ ся звести не дала. :

Хлопець.

Ти красото, ти богине!

Скажи щирю правду мині!

: Хоць-бимъ гроші мавъ стратити,

Но тебе хочу дістати. :

Дівчина.

Бадамуте-всёго світа,

Позбавив-бись мені віка;

: Хочешъ мене розкохати,

Потомъ зъ мене ся сміяти. :

Хлопець.

Хоць я піду межи други,

Не позбавлю зъ серця туги;

: Хоць-бимъ радъ тя не кохати,

Трудно серцю розказати. :

Подобні слова зъ Зборніку Вацьлава

зъ Олєека. Стр. 250.

Persza Sotnia.

Cztery Desiatki.

No. 10 (a).

„Żuryła sia Popadia swojeju bidoju.“

Pisnia

(z pid Kremeńczuha.)

Hołos spiwau Chr. Pawł. Radzianko.

Allegro moderato.

Spysau i perełožyū pid muzyku A. Kocipiński.

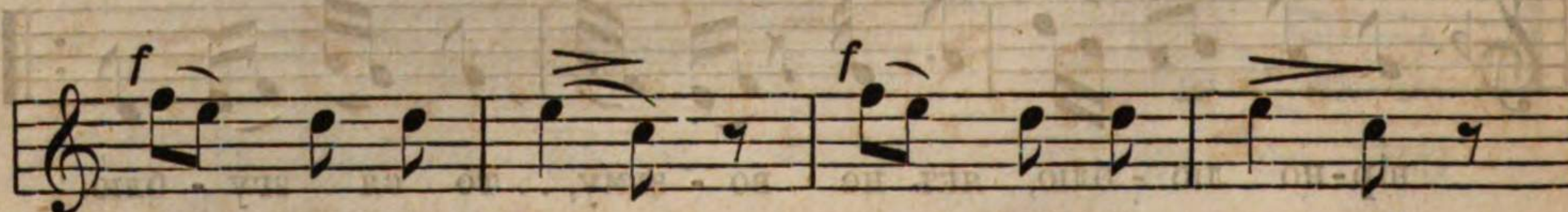
Hołos.

Żu - ry - ła sia - po - pa - dia swo - je - ju bi-
 Жу-ри - ла ся по - па - дя сво - е - ю бі-

do - ju; bi-dna-ż mo - ja ho - ło-wońka, szczo pip z bo-ro-do-ju;
 до - ю; бідна-жъ мо - я го - ловонька, що піпъ зъ бо-ро-до-ю;

Och! me - ni tia - żko; och! me - ni nu - dno:
 Охъ! ме - ні тя - жко; охъ! ме - ні ну - дно:

szczo pip z bo-ro - do - ju, ży - ty me - ni tru-dno!
 що піпъ зъ бо - ро - до - ю, жи - ти ме - ні трудно!

Chotiaj sia win wbere w chorozyji szaty,

Szczo pohlanu na nioho, a win borodaty;

Och! meni tiazko, och! meni nudno,

Szczo pip z borodoju, żyty meni trudno!

Chot' ja pidu do Cerkwy, Bohu sia mołoty,

Szczo pohlanu na borodu, to ne možu żyty!

Och! meni tiazko, & &.

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 10 (b).

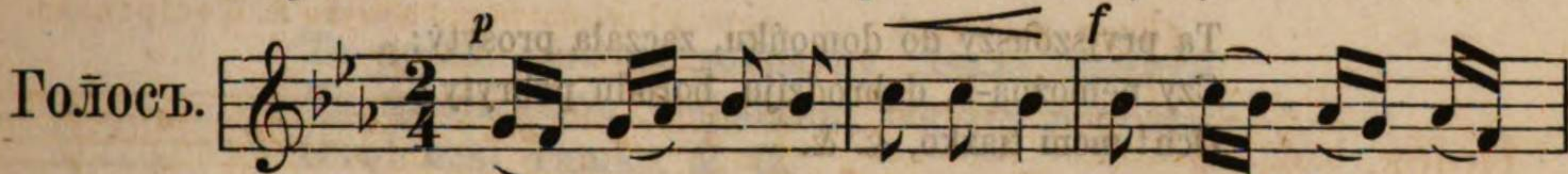
„Зажурилась Попада своею бідю.“

Пісенья зъ України.

Голосъ зъ Рукописі І. Вітвіцького.

Allegro moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

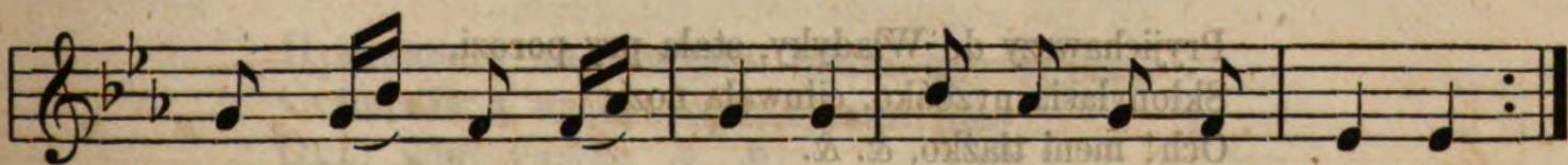
Za - zu - ru - łaś ro - ra - dia swo - je - ju bi -
 За - жу - ри - лась по - па - дя сво - е - ю бі -

do - ju; bi - - dna-ż mo - ja ho - ło - woń - ka,
 до - ю; бі - - дна-жъ мо - я го - ло - вонь - ка,

szczo ríp z bo - ro - do - ju; och! me - ni tia - żko, nu - dno:
 що піпъ зъ бо - ро - до - ю; охъ! ме - ні тя - жко, ну - дно:

szczo ríp z bo - ro - do - ju; ży - ty me - ni tru-dno!
 що піпъ зъ бо - ро - до - ю; жи - ти ме - ні тру-дно!

Хотъяй ся вінъ вбере въ хорошиі шати,
 Що погляну на нѣго, а вінъ бородати;
 Охъ! мені тяжко, охъ! мені нудно,
 Що піпъ зъ бородою, жити мені трудно!

Хоть я піду до церкви, Богу ся моїти,
 Що погляну на бороду, то не могу жити!
 Охъ! мені тяжко, & &

Pidu-ż bo ja na chrestyny, prosiat' mene sisty,
 Szczu pohlanu na borodu, to ne možu jisty!
 Och! meni tiazko, och! meni nudno,
 Szczu pip z borodoju, żyty meni trudno!

Pidu-ż bo ja na wesila, prosiat' mene pyty,
 Jak pohlanu na borodu, to ne možu żyty!
 Och! meni tiazko, & &.

Ta pryjszouszy do domońku, zaczęła prosyty:
 Czy nemożna-b, dobrodziju, borodu pobryty?
 Och! meni tiazko, & &.

Oj! nemohu, popade, toho uczynyty;
 Doznaje sia Władyka, bude mene byty!
 Och! meni tiazko, & &.

Dokil budu ja terpity, oj! takuju bidu?
 Wprahaj chłopcze, koni w wizok, do Władyky pidu!
 Och! meni tiazko, & &.

Oj! pidu ja do Władyky, budu ho prosyty,
 Szczu-b pozwołyu momu popu borodu hołyty!
 Och! meni tiazko, & &.

Ta-j zabrała popadia husy i indyky;
 Ubrała sia choroszenko . . . Kaczaj do Władyky!
 Och! meni tiazko, & &.

Pryjichawszy do Władyky, stała pry porozi,
 Skłonyłasia nyzeńko, ciłowała nozi;
 Och! meni tiazko, & &.

Ta wyjszou Władyka z swojei pałaty:
 „Czto żelajesz, newisto, nechaj budu znaty?“
 Och! meni tiazko, & &.

Proszu tebe, swiatytelu, zmyłu jsia nad namy,
 Naj ne chodjat naszym popy z tymy borodamy!
 Och! meni tiazko, & &.

Skaży, skaży, swiatytelu, szczo majem płatyty,
 Jak pozwolysz naszym popam borody hołyty?
 Och! meni tiazko, & &.

Піду-жъ бо я на хрестини, просять мене сісти,
 Що погляну на бороду, то не можу їсти!
 Охъ! мені тяжко, охъ! мені нудно,
 Що піпъ зъ бородою, жити мені трудно!

Піду-жъ бо я на весіля, просять мене пити,
 Якъ погляну на бороду, то не можу жити;
 Охъ! мені тяжко, & &.

Та прийшовши до домоньку зачала просити:
 Чи неможна-бъ, добродзію, бороду побрити?
 Охъ! мені тяжко, & &.

Ой! немогу, попаде, того учинити;
 Дознає ся Владака, буде мене бити!
 Охъ! мені тяжко, & &.

Докіль буду я терпіти, ой! таку бідую?
 Впрягай, хлопче, коні въ візокъ, до Владаки піду;
 Охъ! мені тяжко, & &.

Ой! піду я до Владаки, буду го просити,
 Що-бъ позволивъ мому попу бороду голити!
 Охъ! мені тяжко, & &.

Та-й забрала попада гуси і индики,
 Убрала ся хорошенько... Качай до Владаки!
 Охъ! мені тяжко, & &.

Приїхавши до Владаки стала при порозі,
 Склонилася низенько, цілувала нозі;
 Охъ! мені тяжко, & &.

Та вийшовъ Владака зъ своєї палати:
 „Что жєлаєшъ, невісто, нехай буду знати?“
 Охъ! мені тяжко, & &.

Прошу тебе, святителю, змилуйся надъ нами,
 Най не ходять наши попи зъ тими бородами!
 Охъ! мені тяжко, & &.

Скажи, скажи, святителю, що маємъ платити,
 Якъ дозволишъ нашимъ попамъ бороди голити?
 Охъ! мені тяжко, & &.

Ne mohu ja, popade, toho uczynyty,
 Bo tak každý dōužen z nas borodu nosyty!
 Och! meni tiazko, och! meni nudno,
 Szczo pip z borodoju, żyty meni trudno!

A baczysz ty, popade, choć ja i Władyka,
 Jaka w mene boroda czestna ta welyka!
 Och! meni tiazko, &. &.

Pidy, popade, do mojej kimnaty,
 Podywy sia szczo tam popiw, a wsi borodaty.
 Och! meni tiazko, &. &.

Szkoda-ż mojej urodoŋki, szkoda moho wzrostu,
 Chiba pidu utoplu sia z vysokoho mostu!
 Och! meni tiazko, &. &.

Ta piszoŭ Władyka do swojej kimnaty,
 Treba twomu popowi kartu napysaty.
 Och! meni tiazko, &. &.

Pysaŭ kartu Władyka dribnymy słowamy,
 Żaliła sia popadia hirkymy śłozamy.
 Och! meni tiazko, &. &.

Jak ne schocze popadia popoŋka lubyty,
 To treba jij w sim pleteŋ wodu oswiatyty.
 Och! meni tiazko, &. &.

Oj! jak z aczne popoŋko, popadiu łupyty,
 Aż upała ta zaczęła popoŋka prosyty;
 Och! meni tiazko, &. &.

Teper meni uže ľehcze, i lubo i myło,
 Bo popowe kropyło, lubyty nawczyło.
 Och! meni tiazko, &. &.

Upadała, pryklakała, na palciach stawala,
 Wziała popa za borodu taj pociluwała;
 Teper meni ľehcze i lubo i myło,
 — Popowe kropyło lubyty nawczyło! —

Не могу я, попаде, того учинити,
 Бо такъ каждый довженъ зъ насъ бороду носити
 Охъ! мені тяжко, охъ! мені нудно,
 Що піпъ зъ бородою жити мені трудно!

А бачишъ ти, попаде, хоць я і Владака,
 Яка вь мене борода честна та велика!
 Охъ! мені тяжко, & &.

Піди, попаде, до моеї кімнати,
 Подиви ся що тамъ попівъ, а всі бородати.
 Охъ! мені тяжко, & &.

Шкода-жъ моеї уродонькі, шкода мого зросту,
 Хіба піду утоплю ся зъ високого мосту!
 Охъ! мені тяжко, & &.

Та пішовъ Владака до своєї кімнати,
 Треба твому попові карту написати,
 Охъ! мені тяжко, & &.

Писавъ карту Владака дрібними словами,
 Жаліла ся попада гіркими слёзами.
 Охъ! мені тяжко, & &.

Якъ не схоче попада попонька любити,
 То треба їй вь сімъ плетень воду осьвятити,
 Охъ! мені тяжко, & &.

Ой! якъ зачне попонько попадаю лупити,
 Ажъ упада та зачала попонька просити.
 Охъ! мені тяжко, & &.

Теперь мені уже легче, і любо і мило,
 Бо попове кропило любити навчило;
 Охъ! мені тяжко, & &.

Упадала, приклякала, на пальцяхъ ставала,
 Взяла попа за бороду та-й поцілувала;
 Теперь мені легче і любо і мило,
 Попове кропило любити навчило! —

Не жуть, а полюбил, а жуть
 Полюбил, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть
 Полюбил, а жуть, а жуть

А жуть, а жуть, а жуть
 А жуть, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть

Полюбил, а жуть, а жуть
 Полюбил, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть

Никогда не жуть, а жуть
 Никогда не жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть

Тяжело, а жуть, а жуть
 Тяжело, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть

в Lipsce, в druckarni Jul. Klinkhardta.

Писать, а жуть, а жуть
 Писать, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть

А жуть, а жуть, а жуть
 А жуть, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть

Ох! жуть, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть

Теперь жуть, а жуть, а жуть
 Теперь жуть, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть

Ужасно, а жуть, а жуть
 Ужасно, а жуть, а жуть
 Ох! жуть, а жуть, а жуть